

Но, ако Додонскій храсть (древо) пророкуваше, защо и орела да не прави стихове?“

Аллегорія ся четъть и общитѣ причты н. п. „писва на вода“, „мъчи ся да побели арапена.“ Отъ тѣя познавамы, какъ, Аллегорія та обима Гатанки тѣ, Аполозы тѣ, Басни тѣ, и Париміи тѣ.

Гатанка е слово истенско, кое то ся вижда аллегорическо и темно, и не ся преспособява ни нищо, или е общо, и дохожда на много нѣща, или ся вижда, като безпачтно и срамотно, и ако да не е. Мъчны тѣ и темны тѣ гатанки могатъ да ся употребляватъ въ веселія та, а въ писма та треба да ся малко ясны, и смѣшны, и съ нѣкои согласія между онія, кои то си писватъ — Севигнія пише на дщеряси, „можешъ ли намери чядо мое, кое дохожда скоро, и бѣга кѣсно и полѣка, докарва челоуѣка близо при здравіе то, и го отдалечява много далеко отъ него? . . . то е ревматизмъ“. Има и други гатанки списаны отъ древны тѣ, и сега много отъ млади тѣ сочиняватъ разны съ стихове. Тукъ за любопытство ще изложѣ двѣ тры съ стихове, кои то не сѣдиноокончателны, н. п.

Много пати си мя пыталъ, о пріятелю любезный

Гатанки тѣ какъ ся писватъ, и примѣры ми си искалъ:

За то хубаво внимавай, за да можешъ да познаешъ

Всяка гатанка що значи, гдѣто доло ти написвамъ.

Г а т а н к и,

1.

Умъ, языкъ и гласъ азъ немамъ, челоуѣкъ совѣмъ не съмъ;

А говорѣ съ много люди, ако тѣ съсъ мене шѣтъ.

Отъ възъ салтъ, ако мя гледашъ нищо неможешъ разбра;

Ако вжтрѣ мя погледнишъ да говорѣ ще почнѣ.